

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9213

за изменение в частта за разноските

гр. София, 14.12.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14
състав**, в закрито заседание на 14.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

като разгледа дело номер **7082** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК, вр. § 2 ДР ДОПК.

По жалба от [фирма], против Ревизионен акт № Р-22220215002180-091-01/10.12.2018 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП - С., потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ – С., с Решение № 327/22.02.2019 г. Съдът постанови по настоящото дело Решение № 5900/28.10.2020 г., с което отхвърли оспорването и осъди жалбоподателя да заплати на ответника Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ – С., при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение, в размер на 41 040 лв. (четиридесет и една хиляди, и четиридесет лева). В едномесечния срок по чл. 248, ал. 1 ГПК дружеството - жалбоподател е поискало с молба от 19.11.2020 г. Съдът да измени решението си в частта за разноските, намалявайки юрисконсултското възнаграждение „до 450 лева“, считайки, че приложение следва да намери чл. 78, ал. 8 ГПК и чл. 37 от Закона за правната помощ.

Препис от молбата за изменение на съдебното решение е редовно връчен на ответника, който, със становище от 04.12.2020 г. е възразил.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че молбата от 19.11.2020 г. е допустима, но по същество е неоснователна.

В началото на съдебното решение ясно е дефинирано, че съдебното производство е проведено по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс, вр. Закона за данък върху добавената стойност и ЗКПО. Преди постановяването на диспозитива Съдът е обосновал становището си относно разноските, с разпоредбите на чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, т. 7 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, защото именно това е редът за присъждане на разноски в процесното съдебно производство. Регламентираните с чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК специални норми не може да бъдат игнорирани от тези на чл. 78, ал. 8 ГПК. Последните, по силата на § 2 ДР ДОПК са прилагат субсидиарно, само в хипотеза на неуредените с ДОПК случаи,

каквато по делото не е на лице.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 248, вр. чл. 161, ал. 1 ДОПК, вр. § 2 ДР ДОПК, Административен съд София – град, 14^{-ти} състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от [фирма], от 19.11.2020 г. за изменение на Решение № 5900/28.10.2020 г., по адм. дело № 7082/2019 г., в частта за разноските. Определението подлежи на обжалване, по реда на обжалване на съдебното решение.

СЪДИЯ: